

Siionin virsi 122 ehdotus

1. Her - ra, mi - nä mul - ta maan, Va - pah - ta - ja, ja - lois - sa - si
Hä - din tus - kin ään - tä saan pyy - tääk - se - ni ar - mo - a - si.

Lii - kut - ta - koon köy - hyy - te - ni sy - dän - tä - si, Jee - suk - se - ni.

1. Herra, minä multa maan,
Vapahtaja, jaloissasi
hädin tuskin ääntä saan
pyytääkseni armoasi.
Liikuttakoon köyhyyteni
sydäntäsi, Jeesukseni.

2. Niin kuin avoin kirja on
elämäni edessäsi.
Tiedät, kuinka kelvoton
olen ollut ystäväsi:
pettänytkin auttajani.
Olen uupumaisillani.

3. **Käskyistäsi tietoinen**
olin niitä rikkoessa.
Tuska salpaa sydämen
syyllisyyden runnellessa.
Säikyn omaa varjoani,
tuskin tunnen kasvojeni.

4. **Synnin kierre sitovin**
kiristyy jo tiukemmalle.
Valheitteni verkkoihin
jään ja painun pinnan alle.
Näinkö hukun kaikkini?
Jeesus, riennä avukseni!

5. Anna aamun sarastaa
minullekin ristin alla.
Armostasi toivon saa
kelvottomat kaikkialla.
Päivittäin suo irti päästä
elämästä itsekkäästä.

6. **Hengelläsi vahvista**
häilyväistä sydäntäni.
Uskollinen auttaja,
pysy aina vierelläni,
että muita rakastaisin,
armahdettu olla saisin.

Johan Kahl
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara
uud. J. Haavio
uud. M. Nuorva